

14. XII 60

Kõigi maade proletaarlased, ühinege!

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI

ÜLEMNÕUKOGU TEATAJA

29. november 1960

Nr. 46

1. aastakäik

SISUKORD

Konventsioon välisriikide arbitraažiotsuste tunnustamise ja täideviimise kohta.

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus armeekindral P. A. Kurotškini autasustamise kohta Lenini ordeniga.

II

108. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus kultuurhariduslike asutuste töötajate autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

III

NSV Liidu Ülemnõukogu kodade alalistes komisjonides.

Eesti NSV Ülemnõukogu tööstus- ja transpordikomisjonis.

Muudatused territooriumi administratiivses jaotuses.

Konventsioon välisriikide arbitraažiotsuste tunnustamise ja täideviimise kohta

I artikkel

1. Käesolevat konventsiooni kohaldatakse selliste arbitraažiotsuste tunnustamise ja täideviimise suhtes, mis pole tehtud selle riigi territooriumil, kus palutakse selliste otsuste tunnustamist ja täideviimist, vaid mõnes teises riigis, vaidluste puhul, mille poolteks võivad olla nii füüsilised kui ka juriidilised isikud. Konventsiooni kohaldatakse ka arbitraažiotsuste suhtes, mida ei peeta selle riigi sisemisteks otsusteks, kus palutakse nende tunnustamist ja täideviimist.

2. Termin «arbitraažiotsused» ei sisalda ainult neid arbitraažiotsuseid, mis tehakse arbitrite poolt, kes on määratud iga üksiku asja arutamiseks, vaid sisaldab ka neid arbitraažiotsuseid, mis on tehtud alaliste arbitraažiorganite poolt, kelle poole pöördusid pooled.

3. Käesoleva konventsiooni allakirjutamisel, ratifitseerimisel või sellega ühinemisel või käesoleva konventsiooni X artiklis ettenähtu teatavaks tegemisel võib iga riik vastastikkuse alusel avaldada, et tema kohaldab käesolevat konventsiooni arbitraažiotsuste tunnustamise ja täideviimise suhtes, mis on tehtud ainult teise lepinguosalise riigi territooriumil. Samuti võib ta avaldada, et ta kohaldab käesolevat konventsiooni ainult vaidluste puhul, mis on tekkinud lepingulistest või muudest õigusuhetest, mida loetakse kaubanduslikeks selle riigi seaduste järgi, kes sellise avalduse teeb.

II artikkel

1. Iga lepinguosaline riik tunnustab kirjalikku kokkulepet, mille järgi pooled kohustuvad üle andma arbitraaži kõik või mõned vaidlused, mis on tekkinud või võivad tekkida nende vahel seoses mistahes konkreetse lepingulise või muu õigussuhtega, mille objekt võib olla arbitraaži arutamise objektiks.

2. Termin «kirjalik kokkulepe» sisaldab arbitraažiklausli lepingus või arbitraažikokkuleppe, mis on poolte poolt alla kirjutatud või sisaldub nende poolt vahetatud kirjades või telegrammides.

3. Lepinguosalise riigi kohus, kui temale saabub hagi küsimuses, mille kohta pooled on sõlminud käesolevas artiklis ettenähtud kokkuleppe, peab ühe poole palvel suunama pooled arbitraaži, kui ta ei leia, et mainitud kokkulepe on kehtetu, on kaotanud jõu või seda on võimatu täita.

III artikkel

Iga lepinguosaline riik tunnustab arbitraažiotsuseid kui kohustuslikke ja viib need täide vastavalt selle territooriumi protsessuaalnormidele, kus palutakse nende otsuste tunnustamist ja täideviimist, tingimustel, mis on esitatud alljärgnevais artiklites. Nende arbitraažiotsuste tunnustamisel ja täideviimisel, mille suhtes kohaldatakse käesolevat konventsiooni, ei tohi rakendada oluliselt koormavamaid tingimusi või kõrgemaid lõive või makse kui need, mis kehtivad sisemiste arbitraažiotsuste tunnustamise ja täideviimise kohta.

IV artikkel

1. Eelmises artiklis mainitud tunnustuse saamiseks ja täideviimiseks esitab tunnustamist ja täideviimist paluv pool sellise palve esitamisel:

a) nõutaval viisil tõestatud arbitraažiotsuse algeksemplari või selle nõutaval viisil tõestatud ärakirja;

b) II artiklis mainitud kokkuleppe algeksemplari või selle nõutaval viisil tõestatud ärakirja.

2. Kui arbitraažiotsus või kokkulepe ei ole selle riigi ametlikus keeles, kus palutakse selle otsuse tunnustamist ja täideviimist, esitab pool, kes palub selle otsuse tunnustamist ja täideviimist, nende dokumentide tõlke selles keeles. Tõlge kinnitatakse ametliku või vannutatud tõlgi poolt või diplomaatilise või konsulaarasutuse poolt.

V artikkel

1. Arbitraažiotsuse tunnustamisest ja täideviimisest võidakse keelduda selle poole palvel, kelle vastu see on suunatud, ainult siis, kui see pool esitab selle koha kompetentsele võimule, kus palutakse otsuse tunnustamist ja täideviimist, tõendid selle kohta, et:

a) II artiklis tähendatud kokkuleppe pooled olid neile kohaldatava seaduse järgi mingil määral teovõimetud või see kokkulepe on kehtetu seaduse järgi, millele pooled selle kokkuleppe allutasid, sellise otsuse puudumisel aga — selle riigi seaduse järgi, kus otsus tehti, või

b) pool, kelle kahjuks on otsus tehtud, ei olnud nõutavalt informeeritud arbitri määramisest või asja arutamisest arbitraažis või muudel põhjustel ei võinud anda oma seletusi, või

c) tähendatud otsus on tehtud vaidluse kohta, mis pole ette nähtud või ei allu arbitraažikokkuleppe või lepingu arbitraažiklausli tingimustele või sisaldab määrusi küsimuste kohta, mis ületavad arbitraažikokkuleppe või lepingu arbitraažiklausli piirid, kuid tingimusel, et kui määrusi küsimuste kohta, mida arbitraažikokkuleppe või arbitraažiklausel hõlmavad, võidakse lahutada neist, mida selline kokkulepe või klausel ei hõlma, siis arbitraažiotsuse seda osa, mis sisaldab määrusi küsimuste kohta, mida hõlmab arbitraažikokkuleppe või lepingu arbitraažiklausel, võidakse tunnustada ja täide viia, või

d) arbitraažiorganiga koosseis või arbitraaži protsess ei vastanud poolte kokkuleppele või, selle puudumisel, ei vastanud selle riigi seadusele, kus arbitraaž toimus, või

e) otsus ei ole poolte suhtes veel lõplikult jõustunud või tühistati või selle täideviimine peatati selle riigi kompetentse võimu poolt, kus otsus tehti, või selle riigi, mille seadust kohaldatakse.

2. Arbitraažiotsuse tunnustamisest ja täideviimisest võidakse samuti keelduda, kui selle riigi kompetentne võim, kus palutakse tunnustamist ja täideviimist, leiab, et:

a) vaidlusalune objekt ei või olla arbitraaži arutamise objektiks selle riigi seaduste järgi, või

b) selle otsuse tunnustamine ja täideviimine on vastuolus selle riigi avaliku korraga.

VI artikkel

Kui V artikli 1. punkti allpunktis e tähendatud kompetentse võimu ees algatati taotlus arbitraažiotsuse tühistamise või täideviimise peatamise kohta, siis see võim, kelle poole pöörduti palvega selle otsuse tunnustamise ja täideviimise kohta, võib, kui leiab selle otstarbeka olevat, lükata selle otsuse täideviimise küsimuse lahendamise edasi ja võib samuti, selle poole taotlusel, kes palub selle otsuse täideviimist, kohustada teist poolt esitama nõutava tagatise.

VII artikkel

1. Käesoleva konventsiooni sätted ei puuduta mitme- või kahepoolsete kokkulepete kehtivust arbitraažiotsuste tunnustamise ja täideviimise suhtes, mis on sõlmitud lepinguosaliste riikide poolt, ega võta üheltki asjast huvitatud poolelt õigust kasutada iga arbitraažiotsust selles korras ja neis piirides, mis on lubatud selle riigi seaduste või rahvusvaheliste lepingutega, kus palutakse sellise arbitraažiotsuse tunnustamist ja täideviimist.

2. Genfi protokoll 1923. aastast arbitraažiklauslite kohta ja Genfi konventsioon 1927. aastast välismaiste arbitraažiotsuste täideviimise kohta kaotavad jõu lepinguosaliste riikide vahel pärast seda, kui nende jaoks muutub kohustuslikuks käesolev konventsioon, ja neis piirides, milles see muutub nende jaoks kohustuslikuks.

VIII artikkel

1. Käesolev konventsioon on avatud kuni 31. detsembrini 1958 allakirjutamiseks igale Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni liikmele, samuti ka igale riigile, kes on või hiljem hakkab Rahvusvahelise Kohtu statuudi osaliseks, või igale teisele riigile, keda kutsub Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Peaassamblee.

2. Käesolev konventsioon kuulub ratifitseerimisele ja ratifitseerimiskirjad deponeeritakse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni peasekretäri juures.

IX artikkel

1. Käesolev konventsioon on avatud ühinemiseks kõigile VIII artiklis mainitud riikidele.

2. Ühinemine toimub ühinemise kohta käiva kirja deponeerimisega Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni peasekretäri juures.

X artikkel

1. Iga riik võib käesoleva konventsiooni allakirjutamisel või ratifitseerimisel või sellega ühinemisel avaldada, et see konventsioon laieneb kõigile või mõnele territooriumile, mille rahvusvaheliste suhete eest tema vastutab. Selline avaldus jõustub samaaegselt käesoleva konventsiooni jõustumisega selle riigi suhtes.

2. Igal ajal pärast ülaltähendatud võib selline laiendamine toimuda teadaande teel Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni peasekretärile ja jõus-

tub üheksakümnendal päeval, arvates selle teadaande saamisest Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni peasekretäri poolt, või käesoleva konventsiooni jõustumise päeval vastava riigi suhtes, olenevalt sellest, milline tähtpäev on hilisem.

3. Mis puutub territooriumidesse, millele käesolev konventsioon ei laiene selle allakirjutamisel või ratifitseerimisel või sellega ühinemisel, siis iga asjast huvitatud riik peab läbi vaatama küsimuse abinõude tarvitusele võtmise võimaluse kohta, mis on vajalikud selle konventsiooni kohaldamise laiendamiseks tähendatud territooriumidele, tingimusel, et selliste territooriumide valitsused nõustuvad sellega, kus see on tarvilik konstitutsioonilistel alustel.

XI artikkel

Föderatiiv- ja mitteunitaarriikidele kohaldatakse alljärgnevat sätteid:

a) käesoleva konventsiooni nende artiklite järgi, mis puutuvad föderaalvõimu seadusandlikusse jurisdiktsioonisse, on föderaalvalitsuse kohustused vastavasis piirides samad, mis nende lepinguosaliste riikide kohustused, kes ei ole föderatiivriigid;

b) mis puutub käesoleva konventsiooni neisse artiklitesse, mis puutuvad föderatsiooni moodustavate riikide või provintside seadusandlikusse jurisdiktsioonisse, kes pole föderatsiooni konstitutsioonilise süsteemi järgi kohustatud vastu võtma seadusandlikke abinõusid, siis föderaalvalitsus teeb oma soodsa rekomandatsiooniga sellised artiklid teatavaks riikide või provintside vastavaile võimudele võimalikult lühima aja jooksul;

c) käesolevast konventsioonist osa võttev föderatiivriik esitab ükskõik millise lepinguosalise riigi nõudel, mis on edasi antud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni peasekretäri kaudu, teatise käesoleva konventsiooni ükskõik millise konkreetse sätte kohta käivate föderatsiooni ja selle koostisosade seaduste ja praktika kohta, näidates ära, mil määral see säte on ellu viidud seadusandlike või muude abinõudega.

XII artikkel

1. Käesolev konventsioon jõustub üheksakümnendal päeval, arvates kolmanda ratifitseerimiskirja või ühinemise kohta käiva kirja deponeerimisest päevast.

2. Iga riigi jaoks, kes ratifitseerib käesoleva konventsiooni või ühineb sellega pärast kolmanda ratifitseerimiskirja või ühinemise kohta käiva kirja deponeerimist, jõustub käesolev konventsioon üheksakümnendal päeval pärast oma ratifitseerimiskirja või ühinemise kohta käiva kirja deponeerimist selle riigi poolt.

XIII artikkel

1. Iga lepinguosaline riik võib denonsseerida käesoleva konventsiooni kirjaliku teadaandega Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni peasekretäri nimele. Denonsseerimine jõustub aasta pärast, arvates selle teadaande saamise päevast peasekretäri poolt.

2. Iga riik, kes X artikli alusel tegi avalduse või saatis teadaande, võib hiljem igal ajal avaldada teadaandes Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni peasekretäri nimele, et käesoleva konventsiooni kehtivus vastava territooriumi suhtes lõpeb aasta pärast, arvates selle teadaande saamise päevast peasekretäri poolt.

3. Käesolevat konventsiooni kohaldatakse arbitraažiotsustele, mille tunnustamise ja täideviimise asjad olid algatatud enne denonsseerimise jõustumist.

XIV artikkel

Uhelgi lepinguosalisel riigil pole õigust kasutada käesolevat konventsiooni teiste lepinguosaliste riikide vastu teisiti, kui neis piirides, milles ta on kohustatud seda konventsiooni kohaldama.

XV artikkel

Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni peasekretär teatab VIII artiklis mainitud riikidele all-loetletud faktidest:

- a) allakirjutamisest ja ratifitseerimistest vastavalt VIII artiklile;
- b) ühinemistest vastavalt IX artiklile;
- c) avaldustest ja teadaandeist, mis tulenevad I, X ja XI artiklist;
- d) käesoleva konventsiooni jõustumise päevast vastavalt XII artiklile;
- e) denonsseerimistest ja teadaandeist vastavalt XIII artiklile.

XVI artikkel

1. Käesolevat konventsiooni, mille vene-, inglise-, hispaania-, hiina- ja prantsuskeelne tekst on võrdselt autentne, hoitakse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni arhiivis.

2. Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni peasekretär saadab käesoleva konventsiooni tõestatud ärakirjad VIII artiklis mainitud riikidele.

* *
*

Alla kirjutatud NSV Liidu esindaja poolt 29. detsembril 1958.

Konventsioon välismaiste arbitraažiotsuste tunnustamise ja täideviimise kohta jõustus, vastavalt selle konventsiooni XII artikli 1. punktile, 7. juunil 1959.

Konventsioon ratifitseeriti NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi poolt 10. augustil 1960. Seejuures teeb NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidium järgmise avalduse:

Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liit kohaldab käesoleva konventsiooni sätteid nende arbitraažiotsuste suhtes, mis on tehtud selliste riikide territooriumil, kes ei ole konventsiooni osalised, ainult vastastikkuse tingimusel.

Vastavalt XII artikli 2. punktile jõustus ülaltähendatud konventsioon Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu suhtes 22. novembril 1960.

NSV LIIDU ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

Armeekindral P. A. Kurotškini autasustamise kohta Lenini ordeniga

Seoses armeekindral P. A. Kurotškini kuuekümnenda sünnipäevaga ja märkides tema teeneid Nõukogude armee ees autasustada sm. Pavel Aleksei p. **Kurotškini Lenini ordeniga.**

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi esimees L. BREZNEV

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär M. GEORGADZE

Moskva, Kreml, 18. novembril 1960.

II

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

108 Kultuurhariduslike asutuste töötajate autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Kultuurharidustöö eduka organiseerimise ja juhtimise eest autasustada Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga:

Friedrich Aleksandri p. **Suurt** — Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu Tartu Kultuurimaja direktorit.

Sevastjan Mihhaili p. **Abakanovit** — Kiviõli Kombinaadi klubi juhatajat.

Linda Jaani t. **Tetre** — Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu J. Tombi nimelise Kultuurihoone lastesektori juhatajat.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär A. KRÜNDEL

Tallinn, 22. novembril 1960.

III

NSV Liidu Ülemnõukogu kodade alalistes komisjonides

Seoses NSV Liidu Ülemnõukogu eelseisva istungjärguga asusid Liidu nõukogu ja Rahvuste Nõukogu eelarvekomisjonid ja Rahvuste Nõukogu majanduskomisjon eelnevalt arutama NSV Liidu rahvamajanduse arendamise 1961. a. plaani projekti, NSV Liidu 1961. a. riigieelarvet ja 1959. a. riigieelarve täitmise aruannet, mis on esitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt NSV Liidu Ülemnõukogule kinnitamiseks.

Plaani ja eelarve üksikute jagude arutamiseks moodustati komisjonides allkomisjonid, kes asusid plaani ja eelarve materjale arutama.

Komisjonide tööst võtavad osa liiduvabariikide ministrite nõukogude esindajad, NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee, NSV Liidu Rahandusministeeriumi ja NSV Liidu teiste ministeeriumide ja keskasutuste esindajad. Konsultantidena võtavad allkomisjonide tööst osa rahvamajanduse ja kultuuri mitmesuguste harude, planeerimise ja eelarve-rahandusküsimuste spetsialistid.

18. novembril k. a. toimus Kremliis kodade eelarvekomisjonide ja Rahvuste Nõukogu majanduskomisjoni ühine istung. Ettekandega NSV Liidu rahvamajanduse arendamise 1961. a. plaani projekti kohta esines NSV Liidu Ministrite Nõukogu esimehe asetäitja, NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee esimees V. N. Novikov. Ettekandega NSV Liidu 1961. a. riigieelarve ja 1959. a. eelarve täitmise kohta esines NSV Liidu rahandusminister V. F. Garbuzov.

Komisjonide töö jätkub.

Eesti NSV Ülemnõukogu tööstus- ja transpordikomisjonis

Eesti NSV Ülemnõukogu tööstus- ja transpordikomisjon arutas oma koosolekul elamispinna eksploatatsiooni andmise plaani täitmist vabariigis käesoleva aasta 9 kuu jooksul. Ettekandega esinesid Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Ehitusvalitsuse juhataja sm. Generalov ja Tallinna Linna TSN Täitevkomitee esimees sm. Hendrikson.

Komisjon märkis, et olukord elamispinna eksploatatsiooni andmisel vabariigis on ebarahuldav. Eriti halb on olukord sel alal Tallinna, Pärnu ja Narva linnas ning Hiiumaa, Jõgeva, Põlva, Viljandi ja Võru rajoonis. Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu ja rajoonide ning vabariigilise alluvusega linnade täitevkomiteed on olnud vähenõudlikud ehitusorganisatsioonide suhtes ega ole võtnud tarvitusele õigeaegseid abinõusid plaani täitmise tagamiseks.

Komisjon märkis, et elamute eksploatatsiooni andmise plaani halva täitmise üheks põhjuseks on sanitaartehniliste tööde mahajäämus nii montaažorganisatsioonide halva töö kui ka nende organisatsioonide ebarahuldava materiaaltehnilise varustamise tõttu, puudused planeerimises ja ehitustööde rütmilises organiseerimises, samuti ka Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Ehitusvalitsuse juhtivate, rea ehitus-montaažorganisatsioonide ning majanduslikul viisil ehitavate tööstusettevõtete juhtivate töötajate vastutustundetu suhtumine riiklike plaanide täitmisega.

Komisjon võttis teadmiseks Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Ehitusvalitsuse juhataja sm./Generalovi avalduse selle kohta, et käesolevaks aastaks ettenähtud elamispinna eksploatatsiooni andmise plaan ehitajate poolt täidetakse ning Materiaal-Tehnilise Varustamise ja Turustamise Valitsuse juhataja sm. Rahomäe avalduse selle kohta, et plaanis ettenähtud käikuantavad elamud varustatakse täielikult ja õigeaegselt vajalike materjalidega.

Komisjon tegi rea ettepanekuid ja soovitusi vabariigi keskkorگانitele ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedele olukorra parandamiseks ja plaani täitmiseks sel alal.

Uhtlasi kavandas komisjon 1961. aasta I kvartalis arutada töötajate elutarbelise teenindamise olukorda Narva linnas ja Rakvere rajoonis.

Muudatused territooriumi administratiivses jaotuses

Vene NFSV

Mõne rajooni likvideerimine

Vene NFSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlustega 17. novembrist 1960 likvideeriti järgmised rajoonid:

a) Voroneži oblasti Golosnovski rajoon, liites selle territooriumi Zemljanski rajooniga;

b) Novgorodi oblasti Opetšenski rajoon, liites selle territooriumi Borovitši ja Mošenskoje rajooniga.

ВЕДОМОСТИ ВЕРХОВНОГО СОВЕТА

ЭСТОНСКОЙ СОВЕТСКОЙ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

29 ноября 1960 г.

№ 46

Год издания 1-й

СОДЕРЖАНИЕ

Конвенция о признании и приведении в исполнение иностранных арбитражных решений.

Указ Президиума Верховного Совета СССР о награждении генерала армии Курочкина П. А. орденом Ленина.

II

108. Указ Президиума Верховного Совета Эстонской ССР о награждении работников культурно-просветительных учреждений Почетной грамотой Президиума Верховного Совета Эстонской ССР.

III

В постоянных Комиссиях палат Верховного Совета СССР.

В Комиссии Верховного Совета Эстонской ССР по промышленности и транспорту.

Об изменениях в административно-территориальном делении.

Конвенция о признании и приведении в исполнение иностранных арбитражных решений

Статья I

1. Настоящая Конвенция применяется в отношении признания и приведения в исполнение арбитражных решений, вынесенных на территории государства иного, чем то государство, где испрашивается признание и приведение в исполнение таких решений, по спорам, сторонами в которых могут быть как физические, так и юридические лица. Она применяется также к арбитражным решениям, которые не считаются внутренними решениями в том государстве, где испрашивается их признание и приведение в исполнение.

2. Термин «арбитражные решения» включает не только арбитражные решения, вынесенные арбитрами, назначенными по каждому отдельному делу, но также и арбитражные решения, вынесенные постоянными арбитражными органами, к которым стороны обратились.

3. При подписании, ратификации или присоединении к настоящей Конвенции или при уведомлении, предусмотренном в статье X этой Конвенции, любое государство может на основе взаимности заявить, что оно будет применять настоящую Конвенцию в отношении признания и приведения в исполнение арбитражных решений, вынесенных только на территории другого Договаривающегося Государства. Оно может также заявить, что оно будет применять настоящую Конвенцию только в отношении споров, возникающих по договорным или иным правоотношениям, которые считаются торговыми по национальному закону государства, делающего такое заявление.

Статья II

1. Каждое Договаривающееся Государство признает письменное соглашение, по которому стороны обязуются передавать в арбитраж все или какие-либо споры, возникшие или могущие возникнуть между ними в связи с каким-либо конкретным договорным или иным правоотношением, объект которого может быть предметом арбитражного разбирательства.

2. Термин «письменное соглашение» включает арбитражную оговорку в договоре или арбитражное соглашение, подписанное сторонами или содержащееся в обмене письмами или телеграммами.

3. Суд Договаривающегося Государства, если к нему поступает иск по вопросу, по которому стороны заключили соглашение, предусмотримое настоящей статьей, должен, по просьбе одной из сторон, направить стороны в арбитраж, если не найдет, что упомянутое соглашение недействительно, утратило силу или не может быть исполнено.

Статья III

Каждое Договаривающееся Государство признает арбитражные решения как обязательные и приводит их в исполнение в соответствии с процессуальными нормами той территории, где испрашивается признание и приведение в исполнение этих решений, на условиях, изложенных в нижеследующих статьях. К признанию и приведению

в исполнение арбитражных решений, к которым применяется настоящая Конвенция, не должны применяться существенно более обременительные условия или более высокие пошлины или сборы, чем те, которые существуют для признания и приведения в исполнение внутренних арбитражных решений.

Статья IV

1. Для получения упомянутого в предшествующей статье признания и приведения в исполнение, сторона, испрашивающая признание и приведение в исполнение, при подаче такой просьбы представляет:

- а) должным образом заверенное подлинное арбитражное решение или должным образом заверенную копию такового;
- б) подлинное соглашение, упомянутое в статье II, или должным образом заверенную копию такового.

2. Если арбитражное решение или соглашение изложено не на официальном языке той страны, где испрашивается признание и приведение в исполнение этого решения, сторона, которая просит о признании и приведении в исполнение этого решения, представляет перевод этих документов на такой язык. Перевод заверяется официальным или присяжным переводчиком или дипломатическим или консульским учреждением.

Статья V

1. В признании и приведении в исполнение арбитражного решения может быть отказано по просьбе той стороны, против которой оно направлено, только если эта сторона представит компетентной власти по месту, где испрашивается признание и приведение в исполнение, доказательства того, что:

а) стороны в соглашении, указанном в статье II, были по применимому к ним закону в какой-либо мере недееспособны или это соглашение недействительно по закону, которому стороны это соглашение подчинили, а при отсутствии такого указания — по закону страны, где решение было вынесено, или

б) сторона, против которой вынесено решение, не была должным образом уведомлена о назначении арбитра или об арбитражном разбирательстве или по другим причинам не могла представить свои объяснения, или

в) указанное решение вынесено по спору, не предусмотренному или не подпадающему под условия арбитражного соглашения или арбитражной оговорки в договоре, или содержит постановления по вопросам, выходящим за пределы арбитражного соглашения или арбитражной оговорки в договоре, с тем, однако, что если постановления по вопросам, охватываемым арбитражным соглашением или оговоркой, могут быть отделены от тех, которые не охватываются таким соглашением или оговоркой, то та часть арбитражного решения, которая содержит постановления по вопросам, охватываемым арбитражным соглашением или арбитражной оговоркой в договоре, может быть признана и приведена в исполнение, или

d) состав арбитражного органа или арбитражный процесс не соответствовали соглашению сторон или, при отсутствии такового, не соответствовали закону той страны, где имел место арбитраж, или

e) решение еще не стало окончательным для сторон или было отменено или приостановлено исполнением компетентной властью страны, где оно было вынесено, или страны, закон которой применяется.

2. В признании и приведении в исполнение арбитражного решения может быть также отказано, если компетентная власть страны, в которой испрашивается признание и приведение в исполнение, найдет, что:

a) объект спора не может быть предметом арбитражного разбирательства по законам той страны, или

b) признание и приведение в исполнение этого решения противоречат публичному порядку этой страны.

Статья VI

Если перед компетентной властью, указанной в подпункте «е» пункта 1 статьи V, было возбуждено ходатайство об отмене или приостановлении исполнением арбитражного решения, то та власть, к которой обратились с просьбой о признании и приведении в исполнение этого решения, может, если найдет целесообразным, отложить разрешение вопроса о приведении в исполнение этого решения и может также, по ходатайству той стороны, которая просит о приведении в исполнение этого решения, обязать другую сторону представить надлежащее обеспечение.

Статья VII

1. Постановления настоящей Конвенции не затрагивают действительности многосторонних или двухсторонних соглашений в отношении признания и приведения в исполнение арбитражных решений, заключенных Договаривающимися Государствами, и не лишают никакую заинтересованную сторону права воспользоваться любым арбитражным решением в том порядке и в тех пределах, которые допускаются законом или международными договорами страны, где испрашивается признание и приведение в исполнение такого арбитражного решения.

2. Женевский протокол 1923 года об арбитражных оговорках и Женевская конвенция 1927 года о приведении в исполнение иностранных арбитражных решений утрачивают силу между Договаривающимися Государствами после того, как для них становится обязательной настоящая Конвенция, и в тех пределах, в которых она становится для них обязательной.

Статья VIII

1. Настоящая Конвенция открыта до 31 декабря 1958 года для подписания от имени любого члена Организации Объединенных Наций, а также от имени любого государства, которое является или впоследствии станет членом какого-либо специализированного учреждения Организации Объединенных Наций или которое является или впоследствии станет участником Статута Международного Суда, или

любого другого государства, которое будет приглашено Генеральной Ассамблеей Организации Объединенных Наций.

2. Настоящая Конвенция подлежит ратификации, и ратификационные грамоты депонируются у Генерального Секретаря Организации Объединенных Наций.

Статья IX

1. Настоящая Конвенция открыта для присоединения всем государствам, упомянутым в статье VIII.

2. Присоединение совершается депонированием грамоты о присоединении у Генерального Секретаря Организации Объединенных Наций.

Статья X

1. Любое государство может при подписании или ратификации настоящей Конвенции или при присоединении к ней заявить, что эта Конвенция распространяется на все или некоторые территории, за международные отношения которых оно несет ответственность. Такое заявление вступает в силу одновременно с вступлением в силу настоящей Конвенции в отношении этого государства.

2. В любое время после указанного выше такое распространение может быть совершено посредством уведомления на имя Генерального Секретаря Организации Объединенных Наций и вступает в силу на девяностый день, считая со дня получения Генеральным Секретарем Организации Объединенных Наций этого уведомления, или в день вступления в силу настоящей Конвенции в отношении соответствующего государства в зависимости от того, какой срок истекает позднее.

3. Что касается территорий, на которые настоящая Конвенция не будет распространена при подписании или ратификации ее или при присоединении к ней, то каждое заинтересованное государство должно рассмотреть вопрос о возможности принятия мер, необходимых для распространения применения этой Конвенции к указанным территориям при условии согласия правительств таких территорий, где это необходимо по конституционным основаниям.

Статья XI

К федеративным и неунитарным государствам применяются нижеследующие постановления:

а) по тем статьям настоящей Конвенции, которые относятся к законодательной юрисдикции федеральной власти, обязательства федерального правительства в соответствующих пределах те же, что и обязательства Договаривающихся Государств, которые не являются федеративными государствами;

б) что касается тех статей настоящей Конвенции, которые относятся к законодательной юрисдикции образующих федерацию государств или провинций, не обязанных, согласно конституционной системе федерации, принимать законодательные меры, то федеральное правительство доводит такие статьи со своей благоприятной рекомендацией до сведения надлежащих властей государств или провинций в кратчайший по возможности срок;

с) федеративное государство, участвующее в настоящей Конвенции, представляет, по требованию любого другого Договаривающегося Государства, переданному через Генерального Секретаря Организации Объединенных Наций, справку об имеющихся отношении к любому конкретному постановлению настоящей Конвенции законах и практике федерации и ее составных частей, указывая, в какой мере это постановление проведено в жизнь законодательными или иными мерами.

Статья XII

1. Настоящая Конвенция вступает в силу на девяностый день, считая со дня депонирования третьей ратификационной грамоты или грамоты о присоединении.

2. Для каждого государства, ратифицирующего настоящую Конвенцию или присоединяющегося к ней после депонирования третьей ратификационной грамоты или грамоты о присоединении, настоящая Конвенция вступает в силу на девяностый день после депонирования этим государством своей ратификационной грамоты или грамоты о присоединении.

Статья XIII

1. Любое Договаривающееся Государство может денонсировать настоящую Конвенцию письменным уведомлением на имя Генерального Секретаря Организации Объединенных Наций. Денонсация вступает в силу через год со дня получения этого уведомления Генеральным Секретарем.

2. Любое государство, которое сделало заявление или уведомление на основании статьи X, может в любое время впоследствии заявить в уведомлении на имя Генерального Секретаря Организации Объединенных Наций, что действие настоящей Конвенции в отношении соответствующей территории прекратится через год со дня получения этого уведомления Генеральным Секретарем.

3. Настоящая Конвенция будет применяться в отношении арбитражных решений, дела о признании и приведении в исполнение которых были начаты до вступления в силу денонсации.

Статья XIV

Никакое Договаривающееся Государство не вправе пользоваться настоящей Конвенцией против других Договаривающихся Государств иначе как в тех пределах, в которых оно обязано применять эту Конвенцию.

Статья XV

Генеральный Секретарь Организации Объединенных Наций уведомляет государства, упомянутые в статье VIII, о нижеследующем:

- a) о подписании и ратификациях согласно статье VIII;
- b) о присоединениях согласно статье IX;
- c) о заявлениях и уведомлениях, вытекающих из статей I, X и XI;
- d) о дне вступления настоящей Конвенции в силу согласно статье XII;
- e) о денонсациях и уведомлениях согласно статье XIII.

Статья XVI

1. Настоящая Конвенция, русский, английский, испанский, китайский и французский тексты которой являются равно аутентичными, хранится в архиве Организации Объединенных Наций.

2. Генеральный Секретарь Организации Объединенных Наций препровождает заверенные копии настоящей Конвенции государствам, упомянутым в статье VIII.

* * *

Подписана представителем СССР 29 декабря 1958 года.

Конвенция о признании и приведении в исполнение иностранных арбитражных решений в соответствии с пунктом 1 статьи XII этой Конвенции вступила в силу 7 июня 1959 года.

Конвенция ратифицирована Президиумом Верховного Совета СССР 10 августа 1960 года. При этом Президиум Верховного Совета СССР делает следующее заявление:

Союз Советских Социалистических Республик будет применять положения настоящей Конвенции в отношении арбитражных решений, вынесенных на территории государств, не являющихся участниками Конвенции, лишь на условиях взаимности.

Согласно пункту 2 статьи XII указанная Конвенция для Союза Советских Социалистических Республик вступила в силу 22 ноября 1960 года.

УКАЗ

ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА СССР

О награждении генерала армии Курочкина П. А. орденом Ленина

В связи с шестидесятилетием со дня рождения генерала армии Курочкина П. А. и отмечая его заслуги перед Советской Армией, наградить тов. Курочкина Павла Алексеевича орденом Ленина.

Председатель Президиума Верховного Совета СССР Л. БРЕЖНЕВ

Секретарь Президиума Верховного Совета СССР М. ГЕОРГАДЗЕ

Москва, Кремль. 18 ноября 1960 г.

II

УКАЗ

ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА ЭСТОНСКОЙ ССР

108 О награждении работников культурно-просветительных учреждений Почетной грамотой Президиума Верховного Совета Эстонской ССР

За успешную организацию и руководство культурно-просветительной работой наградить Почетной грамотой Президиума Верховного Совета Эстонской ССР:

Суур Фридриха Александровича — директора Тартуского Дома культуры Эстонского республиканского Совета профсоюзов.

Абаканова Севастьяна Михайловича — заведующего клубом комбината «Кивийли».

Тедер Линду Яновну — заведующую детским сектором Дома культуры им. Я. Томпа Эстонского республиканского Совета профсоюзов.

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР **И. ЭЙХФЕЛЬД**

Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР **А. КРЮНДЕЛЬ**

Таллин, 22 ноября 1960 г.

III

В постоянных Комиссиях палат Верховного Совета СССР

В связи с предстоящей сессией Верховного Совета СССР Бюджетные комиссии Совета Союза и Совета Национальностей и Экономическая комиссия Совета Национальностей приступили к предварительному рассмотрению проекта плана развития народного хозяйства СССР на 1961 год, Государственного бюджета СССР на 1961 год и отчета об исполнении Государственного бюджета за 1959 год, внесенных Советом Министров СССР на утверждение Верховного Совета СССР.

Для рассмотрения отдельных разделов плана и бюджета в Комиссиях образованы подкомиссии, которые приступили к рассмотрению плановых и бюджетных материалов.

В работе Комиссий принимают участие представители Советов Министров союзных республик, представители Госплана СССР, Министерства финансов СССР и других министерств и ведомств СССР. В качестве консультантов в работе подкомиссий принимают участие специалисты по различным отраслям народного хозяйства и культуры, по планированию и бюджетно-финансовым вопросам.

18 ноября с. г. в Кремле состоялось совместное заседание Бюджетных комиссий палат и Экономической комиссии Совета Национальностей. С докладом о проекте плана развития народного хозяйства СССР на 1961 год выступил Заместитель Председателя Совета Министров СССР, Председатель Госплана СССР В. Н. Новиков. Доклад о Государственном бюджете СССР на 1961 год и об исполнении бюджета за 1959 год сделал Министр финансов СССР В. Ф. Гарбузов.

Работа Комиссий продолжается.

В Комиссии Верховного Совета Эстонской ССР по промышленности и транспорту

Комиссия Верховного Совета Эстонской ССР обсудила на своем заседании выполнение плана по вводу в эксплуатацию жилья за 9 месяцев нынешнего года. С докладами по этому вопросу выступили начальник Управления строительства Совнархоза Эстонской ССР тов. Генералов и председатель исполкома Таллинского городского Совета депутатов трудящихся тов. Гендриксон.

Комиссия отметила неудовлетворительное положение по вводу в действие жилой площади в республике. Особенно плохо обстоит положение в городах Таллине, Пярну и Нарве, а также в Хийумааском, Ийгевааском, Пылъвааском, Вильяндиском и Вырусском районах. Совнархоз Эстонской ССР и районные и городские исполкомы не проявили должной требовательности к строительным организациям и не приняли своевременных мер к обеспечению выполнения плана.

Комиссия отметила, что причинами плохого выполнения плана по вводу в эксплуатацию жилых домов являются отставание сантехнических работ как из-за плохой работы монтажных организаций, так и из-за их неудовлетворительного материально-технического снабжения, недостатки в планировании и организации ритмичной работы, а также безответственное отношение к выполнению государственных планов руководителей Управления строительства Совнархоза Эстонской ССР, ряда строительно-монтажных организаций и промышленных предприятий, строящих жилье хозяйственным способом.

Комиссия приняла к сведению заявление начальника Управления строительства Совнархоза Эстонской ССР т. Генералова о том, что план 1960 года по вводу в эксплуатацию жилья будет выполнен, и заявление начальника Управления материально-технического снабжения тов. Рахомяги о полном и своевременном обеспечении пусковых объектов жилищного строительства необходимыми материалами.

Комиссия сделала ряд предложений и рекомендаций центральным органам республики и городским и районным исполкомам по улучшению существующего положения и выполнению плана.

Комиссия наметила в I квартале 1961 года рассмотреть на своем заседании состояние бытового обслуживания трудящихся в городе Нарве и Раквереском районе.

Об изменениях в административно-территориальном делении РСФСР

Упразднение некоторых районов

Указами Президиума Верховного Совета РСФСР от 17 ноября 1960 года упразднены следующие районы:

- а) Голосновский Воронежской области, с передачей его территории в состав Землянского района;
- б) Опеченский Новгородской области, с передачей его территории в состав Боровичского и Мошенского районов.

Väljaandja: Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium.

1,25 trükipoognat. Trükkimisele antud 28. novembril 1960. Tellimise nr. 817.

ENSV MN Asjadevalitsuse Trükikoda, Tallinn.

Издатель: Президиум Верховного Совета Эстонской ССР.

1,25 печ. листа. Сдано в печать 28 ноября 1960 г. Заказ № 817.

Типография Управления Делами СМ ЭССР, Таллин.

MB-09019.

